

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den følgende Sag var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 134).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg A. Sp. 2797) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov af 6. Maj 1921 om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2783).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Birke: Det er nu anden Gang, at Lov Nr. 269 af 6. Maj 1921 om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Skotøj søges forlænget. Alle er vistnok enige om, at denne Lov har været betimelig, og den har ogsaa efter alt, hvad der foreligger, virket efter sin Hensigt og sikret Køberne af Skotøj mod at faa værdiløse Varer for deres Penge. Ligeledes synes de Bestemmelser, der i Henhold til Loven har været fastsat af Justitsministeriet og Handelsministeriet, at have været hensigtsmæssige. I Løbet af det sidste Aar er det i en halv Snes Tilfælde lykkedes at hindre, at Partier af saadanne Varer er blevet ført ind her paa vort Marked; de paagældende Importører er blevet idømt Bøder og har maat-

tet sende Varerne ud af Landet igen. Der har derfor ogsaa indenfor Skotøjsudvalget været fuld Enighed om, at Loven burde forlænges, men medens Skotøjsfabrikanterne har ønsket Loven forlænget i to Aar, har de handlende ment, at man foreløbig kunde nøjes med at forlænge den eet Aar. Det er jo ganske naturligt, at de, der handler med Skotøj, helst vil være fri for disse indskrænkende Bestemmelser snarest muligt. Men der er neppe nogen Udsigt til, at de store Beholdninger af daarligt Fodtøj, der findes paa Verdensmarkedet, eller som endog findes oplagret ude i vor Frihavn, skulde være forbrugt i Løbet af de første Par Aar. Jeg maa derfor anse det for heldigst at forlænge Loven til Udgangen af 1924, saaledes som foreslaaet i Lovforslaget.

Jeg skal med disse Par Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til villig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Carl F. Madsen: Da det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at beskytte Publikum mod en forfalsket Vare, kan ogsaa jeg give det min Tilslutning, og ligesom den ærede foregaaende Taler skal jeg anbefale, at man tiltræder det foreliggende Lovforslag.

Tvøde: Da vi her i Tinget i Maj Maaned i Fjor forhandlede om Indskrænkning i Adgangen til at anvende Pap og Kunstlæder i Fodtøj, udtalte jeg, at det vilde være rigtigt, at der, saafremt der stadig produceredes saa værdiløst Fodtøj, som der da angaves, blev truffet Foranstaltninger i Overensstemmelse med dem, der her er foreslaaet, og da det i Efteraaret blev oplyst, at der fremdeles fandtes store Partier af slikt daarligt Fodtøj, gik vi fra vor Side ogsaa med til at forlænge Loven til Udgangen af indøværende Aar. Jeg beklager meget, at der fremdeles paa Verdensmarkedet findes store Kvanta af dette daarlige Fodtøj, thi intet vilde jo være mere ønskeligt, end at man kunde komme bort fra indskrænkende Foranstaltninger overfor Næringslivets frie Rørelser. Men jeg indrømmer, at naar der findes saa meget daarligt Fodtøj, som Tilfældet er, er det nødvendigt, at man beskytter Befolkningen imod, at den selv for en billig Pris — faar en Vare, som slet ikke svarer til, hvad den gives ud for, og som meget hurtigt viser sig at være saa godt som værdiløs. Vi vil derfor fra mit Partis Side ogsaa gaa med til, at det foreliggende Lovforslag nu vedtages, og at man forlænger Loven for 2 Aar. Skulde den Til-